

680/95-16

Број КИ _____

ЗАПИСНИК О САСЛУШАЊУ СВЕДОКА

састављен дана 26.08. 1995 године пред истраžним
_____ судијом Окрузног суда у Beogradu
у кривичном поступку против N.N.
због кривичног дела из члана 142. КЗ.

Simić Ilija — судија

Сведок

Orić Sakib

Зaписничар

Саслушању сведока присуствују и:
Јавни тужилац

Aleksandra Cvetković

окривљени

Бранилац

Започето у 8.00 часова

Сведок је опоменут да је дужан да говори истину и да не сме ништа прећутати, упозорен је на последице давања лажног исказа, као и да није дужан да одговара на поједина питања, ако је вероватно да би тиме изложио себе или свог блиског сродника тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу (члан 229. ЗКП), па на општа питања сведок даје одговоре:

- 1) Име и презиме Orić Sakib
- 2) Име оца Safet
- 3) Занимање radnik
- 4) Боравиште prethodno Potočari, Opština Srebrenica
- 5) Место рођења Selo Potočari, opština Srebrenica
- 6) Година рођења 11.06.1958.
- 7) Однос са окривљеним и оштећеним Orić Sakib

За овим сведок о самој предмету износи следеће:

CS

Rodjen sam u selu Potočari, Opština Srebrenica, gde sam i živeo. Po završetku osmogodišnje škole ostao sam kod kuće i bavio se poljoprivredom, a od obradive zemlje imam pet duluma. Poslednjih godina pred rat radio sam u Fabrici akumulatora u Potočarima, kao fizički radnik. Oženjen sam i imam četvoro maloletne dece, a u domaćinstvu samnom živela je i moja majka, otac je umro pre rata.

Ja sam na teritoriju SR Jugoslavije prešao na području Žepe, na mestu zvanom Crni Potok, 30. jula 1995. godine. Vojnim organima Jugoslavije, prilikom predaje, prijavio sam se kao Gladović Mehmed, zbog toga što sam se plašio da ću zbog prezimena imati komplikacija i posledica, imajući u vidu da je NASER ORIĆ, iz Potočara, bio komandant muslimanskih oružanih snaga u Srebrenici i najodgovorniji za sve što se tamo u toku rata dešavalo. Svoje ime i prezime prikrivao sam i u prihvatilištu, sve dok ono nije otkriveno, a Crvenom krstu sam prijavio tačne podatke o sebi.

U selu Potočari većina stanovnika nosi prezime Orić i ima oko 50 domaćinstava sa tim prezimenom. Ja nisam u bližoj rodbinskoj vezi sa Naserom Orićem. Inače, poznato mi je da je Naser Orić početkom rata u bivšoj BiH formirao vojne i oružane jedinice u Srebrenici zajedno sa Halilović Mizretom, iz Potočara, koji je poginuo u borbama na Jezeru, Huseinović Aljom, zvanim "Kološćura" iz Potočara, bivši milicioner u Bratuncu, poginuo prilikom napada na srpsko selo Hranču i Mandžić Ibrahimom, zvani "Mrki", iz Potočara, koji je bio po zanimanju gradjevinski radnik.

Jedan broj Orića iz sela Potočara učestvovao je u akcijama napada na srpska sela na području Srebrenice, Bratunca i dr. Među njima bili su i moja braća Orić Sead, poginuo prilikom borbi na Likarima i Orić Sabahudin, poginuo prilikom napada na srpsko selo Zalazje. Posle njihovih pogibija ja sam morao da se staram o njihovim porodicama, a imali su po dvoje male dece.

Zbog toga nisam ni bio mobilisan, pa nisam ni išao ni u jednu akciju.

ORIĆ SEAD
SEKRE

Od moje rodbine u akcijama su učestvovali Orić Ismet od oca Nurifa - mog strica, poginuo prilikom napada na srpsko selo Zalazje, Orić Enes, od oca Mehe, Nurifov unuk, poginuo na Zalazju i Orić Juso, od oca Muje, takodje poginuo na Zalazju. Njegov otac Mujo poginuo je 1992. godine kod mesta zvanog Ružine Vode, Opština Vlasenica, koji je bio na prinudnom radu u Libiji i prilikom putovanja iz Libije preko Tuzle za Srebrenicu, poginuo na napred navedenom mestu.

Sve do početka 1994. godine ja sam bio kod svoje kuće i, kao što sam naveo, starao se o tome da prehranim svoju porodicu, kao i porodice poginule braće. Povremeno sam odlazio u Srebrenicu i to kada je stizala humanitarna pomoć, kada sam bio angažovan na istovaru i utovaru ove robe.

Početkom 1994. godine, ne sećam se tačno datuma, u Srebrenici je formirano nekoliko brigada muslimanskih oružanih snaga, a ja sam bio mobilisan u 280. brigadu, Četvrta četa, prvi vod. Komandant brigade bio je Mandžić Ibrahim, zvani "Mrki" iz Potočara, komandir moje čete Golubović Taib, iz Pala kod Srebrenice, a komandir voda Jašarević Hazem, iz Nurića, Opština Milići. U ovom periodu, ova brigada, odnosno moja jedinica, koliko je meni poznato, nije išla ni u jednu oružanu akciju. Ja sam bio obavezan da jednom mesečno idem na stražu, na mestu zvanom Buljin gde sam bio po 24 sata. Na straži sam, od oružja, dobijao karabin.

U Srebrenici je vladala velika nestašica hrane, pa sam ja povremeno odlazio u Žepu, kod svog tasta Gladović Bajre iz sela Luke. Od njega sam uzimao nešto hrane i donosio kući u Potočare.

Poslednji put sam išao u Žepu, odnosno u selo Luke, preko područja sela Podravanje, 01. jula 1995. godine. Tamo me je zatekla ofanziva Vojske Republike Srpske, na Srebrenicu, pa se više nisam vraćao u Potočare.

Pošto je bio onemogućen povratak u Potočare, odlučio sam da sa grupom od 25 ljudi sa područja Žepe, na mestu zvanom Crni Potok, predjem na teritoriju SR Jugoslavije i to je bila prva grupa iz Žepe, koja je prešla ovamo.

(Ričard Kocić)

- 4 -

Porodica mi je ostala u Potočarima i nije mi poznato šta se desilo sa njima.

To je sve što sam imao da kažem u vezi prednjeg, zapisnik je glasno diktiran i u njega je uneto sve što sam izjavio, ne želim da ga čitam, priznajem ga za svojeg i potpisujem.

Cirić Seki

Saslušanje je završeno u 10.15 časova

ZAPISNIČAR

[Signature]

SUDIJA